

OCENA

osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej doktor **Marleny Pecyny** sporządzona w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk prawnych, w dyscyplinie prawo.

Według art.16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. Nr 65 poz. 595 ze zm.) do postępowania służącego uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe, uzyskane po uzyskaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład tej osoby w rozwój jej dyscypliny naukowej, a nadto wykazuje się ona istotną aktywnością naukową. Bardziej szczegółowo kryteria osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego określa rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz.U. Nr 196, poz.1165). Niniejsza ocena dokonywana jest z punktu widzenia realizacji kryteriów określonych wyżej powołanymi przepisami.

I. Ocena osiągnięć naukowych.

Ocenie z punktu widzenia osiągnięć naukowych podlegają te spośród publikacji, które ukazały się po uzyskaniu przez Marlenę Pecynę stopnia doktora, tj. od 2008 r.

1. Na pierwszy plan wysuwa się tutaj monografia pt. *Merger clause jako zastrzeżenie wyłączności dokumentu, klauzula integralności umowy, reguła wykładni umowy* (Warszawa 2013, wyd. Wolters Kluwer, rec. wyd. profesora dra hab. Stanisława Sołtyśńskiego). Klauzula określana w piśmiennictwie prawniczym angielską nazwą *merger clause*, gdyż źródło swoje wywodzi z systemu *common law*, nie jest znana obowiązującemu prawu

polskiemu, jednakże stosowana jest często w obrocie prawnym, w szczególności w zakresie prawa umów. Podanie jej jednolitej definicji jest trudne, ponieważ może ona mieć różne funkcje, w zależności od ujęcia i zakresu zastosowania. Są one wymienione już w tytule monografii, a następnie poddane kolejno bardzo wnikliwej analizie w pierwszej jej części. Najpierw Autorka zajęła się *merger clause* jako zastrzeżeniem wyłączności dokumentu. Problematykę tę ujęła w dwu aspektach, jako regułę dowodową, polegającą właśnie na ograniczeniach dowodowych (kwestia wyłączności dowodu z dokumentu dla ustalenia istnienia i treści umowy w relacji do innych dowodów, tzw. zewnętrznych) oraz jako umowne zastrzeżenie formy czynności prawnej (*pactum de forma*). Jeśli idzie o pierwszy aspekt, znajdujemy tu bardzo interesujące rozważania na temat pochodzenia tej reguły w systemie *common law*, sięgające do XVII w, wykazujące jej związek z *parol evidence rule*, czyli regułą nadrzędności dowodu z dokumentu (wszelako nie jego wyłączności), a także jej znaczenia w prawie amerykańskim. Bardzo obszerne rozważania poświęcone są regułom dowodowym w systemach kontynentalnych (począwszy od prawa rzymskiego). Na tym tle rozważone zostały polskie przepisy określające reguły dowodowe w zakresie roli dokumentu w odniesieniu do wykazania istnienia i treści umowy zawartej w dokumencie. Rozważania te doprowadziły do postawienia tezy, że aczkolwiek przepisy dotyczące tej problematyki zamieszczone są kodeksie postępowania cywilnego mają one charakter materialno prawny. Rozważania są nowatorskie, znacznie pogłębiające, a niekiedy rewidujące istniejące dotąd poglądy w kwestiach szczegółowych, stanowią one zatem istotny wkład Autorki dla badań nad tą problematyką. Warto podkreślić przedstawienie tej problematyki w projektach europejskich (DCFR, PECL, Zasadach UNIDROIT, CESL). Nie mniej interesujące są rozważania na temat *merger clause* traktowaną jako zawarcie umowy co do formy (*pactum de forma*). Tak pogłębionego studium *pactum de forma* nie ma w dotychczasowym piśmiennictwie polskim. Autorka uważa, że zastrzeżenie w umowie, iż dokument obejmuje wszystkie postanowienia może być rozumiane bądź jako jednoczesne zawarcie umowy co do formy, bądź jako potwierdzenie faktu wcześniej zawartej (ustnie) umowy – w zależności od wykładni samej klauzuli. Trzeciej możliwości przywoływanej w doktrynie, tj. zawarcia umowy w dokumencie „z przypadku” nie uznaje. Szczegółowe i jak wyżej wskazano nowatorskie, bardzo pogłębione rozważania poświęcone są ograniczeniom dowodowym, dla których *pactum de forma* jest źródłem. Także w odniesieniu do kwestii znaczenia *merger clause* jako *pactum de forma* znajdujemy interesujące autorskie rozważania na gruncie projektów

europjskich. W ścisłym związku z aspektem *merger clause* wyżej przedstawionym pozostają kolejne rozważania dotyczące zastosowania *merger clause* jako klauzuli integralności umowy, tj. postanowienia umownego, z którego wynika, iż treść dokumentu wyraża jednocześnie pełną i kompletną treść umowy. Jak zwykle w tej rozprawie kanwą dla tych rozważań stanowią badania prawno porównawcze obejmujące doktrynę amerykańską (koncepcje A.L.Corbina oraz S.Willistona), projektowane w tym względzie rozwiązania Restatement (Second), zawarte w Uniform Commercial Code, a także projekty europejskie (DCFR, CESL, PECL) oraz konwencję wiedeńską. Prawo polskie nie reguluje tego aspektu *merger clause*. Autorka zastanawiała się w związku z tym, na ile koncepcje amerykańskie mogą mieć zastosowanie na gruncie prawa polskiego. Z przeprowadzonych badań wynika, że klauzula integralności umowy w swych skutkach jest zbieżna z *merger clause* rozumianą jako zastrzeżenie wyłączności dokumentu (tj. ze skutkiem *pactum de forma*). Szczegółowo rozważone zostały skutki *merger clause* w zależności od tego, czy została ona indywidualnie, czy też nieindywidualnie uzgodniona (rozważania obejmują również stosunki konsumenckie). Autorka doszła zarazem do wniosku, że wykładnia zawartej w umowie klauzuli kompletności umowy przeprowadzona z uwzględnieniem regulacji zawartej w art. 65 par.2 k.c. jest niezbędna dla ustalenia zakresu wspólnego zamiaru stron co do zakresu ich porozumienia umownego. Jeśli okaże się, że dokument według zamiaru stron ma zawierać wszystkie postanowienia, to postanowienia umowne, które nie znalazły wyrazu w dokumencie, należy traktować jako niebędące częścią umowy. Rzutować to musi oczywiście na wykładnię art. 247 k.p.c. odnośnie do dopuszczalności dowodzenia tych postanowień uzależnionego od decyzji sędziego. Kolejne rozważania poświęcone są zastosowaniu *merger clause* jako reguły wykładni umowy. Ogólnie rzecz biorąc problem polega na tym, czy dopuszczalne jest umowne zastrzeżenie, że wykładnia umowy ma poprzestawać na literalnym brzmieniu tekstu umowy zawartego w dokumencie, a więc czy strony mogą narzucić sądowi określony sposób wykładni ich oświadczeń woli. Także tutaj punktem wyjścia są doktryna amerykańska oraz system *common law*. Uzupełnione one zostały bardzo wnikliwymi rozważaniami odnoszącymi się do tej problematyki na gruncie konwencji wiedeńskiej oraz projektów europejskich. Na tym jednak nie koniec badań prawno porównawczych, albowiem obejmują one szereg systemów kontynentalnych. Ta część rozprawy ma samoistną wartość jako bardzo wnikliwa i szczegółowa analiza ogólnej problematyki wykładni umowy, z krytyczną oceną prezentowanych w jej ramach poglądów na gruncie art. 65 par.2 k.c.

Niezwykle interesujące są rozważania zawarte w drugiej części rozprawy. Poddano tu – jak zwykle w sposób bardzo pogłębiony – analizie kilka zagadnień związanych ze skutecznością *merger clause* jako klauzuli integralności umowy, ogólnie rzecz ujmując – powiązanych ze znaczeniem tej klauzuli dla zakresu autonomii woli stron. Pierwszym z nich jest kwestia możliwości uchylenia za pomocą tej klauzuli skutków okoliczności zaszłych przed zawarciem umowy lub w trakcie jej zawierania, mających wpływ na ważność umowy. Dotyczy to w głównej mierze przesłanek błędu, lecz nie tylko. Prezentowana tu jest trafna teza, że *merger clause* nie może uchylać zastosowania przepisów bezwzględnie obowiązujących. W związku z tym poddane zostały analizie przepisy o błędzie pod tym kątem widzenia. Interesująca jest teza, że strony mogą w pewnym zakresie uchylić zastosowanie art. 84 k.c. za pomocą wyłączenia dopuszczalności powołania się na błąd co do okoliczności, które wystąpiły przed zawarciem umowy, nie dotyczą jednak treści umowy określonej dokumentem. Kolejnym zagadnieniem jest skuteczność *merger clause* jako klauzuli wyznaczającej treść umowy w przypadku naruszenia obowiązków informacyjnych. Tak postawione pytanie wymagało zajęcia się źródłami tych obowiązków, które zostały szczegółowo opracowane. Pewną odmianą tego zagadnienia (a raczej jego uzupełnieniem) jest problem skuteczności *merger clause* w odniesieniu do przedkontraktowych zapewnień. Doprowadziło to Autorkę do zajęcia się problematyką winy w kontraktowaniu (*culpa in contrahendo*). Po stojącej na wysokim poziomie analizie prawnej samej *culpa in contrahendo*, Autorka zaprezentowała oryginalny wniosek, że *merger clause* może być traktowana jako ugoda uchylająca podstawy do zastosowania odpowiedzialności z tytułu winy w kontraktowaniu. W drugiej części rozprawy Autorka zajęła się też niezwykle istotnym zagadnieniem związanym z współczesnymi przemianami w zakresie modelu umowy, zamieszczając bardzo cenne uwagi na temat pojęcia oświadczenia woli.

Rozprawa kończy się godnymi polecenia propozycjami *de lege ferenda* ujętymi w postaci konkretnych przepisów.

Przechodząc do oceny końcowej omawianej tu monografii trzeba zaznaczyć, że jej przedstawienie wyżej dokonane jest zaledwie pobieżnym zwróceniem uwagi na materiał w niej zawarty. Jest on tak bogaty i różnorodny, a zarazem tak znakomity pod względem analizy prawnej, że nie da się ująć w streszczeniu obejmującym kilka stron w sposób, który chociażby w przybliżeniu oddawał wartość merytoryczną tej monografii. Pragnę zatem jeszcze raz w

skrótce zwrócić uwagę na niektóre jej zalety. Pierwszą z nich są bardzo pogłębione, erudycyjne studia prawnoporównawcze, nie ograniczające się tylko do referowania określonych problemów, lecz zawierające własne poglądy wyrażane na gruncie analizowanych systemów prawnych. Stanowi to doskonałe przygotowanie do rozważań dotyczących prawa polskiego. Nie do przecenienia są rozważania dotyczące projektów europejskich, bardzo pogłębione, ze starannym wykorzystaniem światowego piśmiennictwa. Gdyby monografia ograniczyła się tylko do problematyki prawnoporównawczej, tak ujętej, jak uczyniono to w niej, wystarczyłoby to do uznania, że wnosi istotny wkład do nauki prawa cywilnego. Badanie skuteczności *merger clause* w różnych aspektach dało asumpt do zajęcia się wieloma podstawowymi zagadnieniami z zakresu prawa umów oraz części ogólnej prawa cywilnego. Sposób ich opracowania zasługuje na najwyższe uznanie. Jak wyżej wskazałem ich analiza z punktu widzenia wydawałoby się prostej klauzuli umownej, rzuciła na nie nowe światło, wydobyla problemy, które nie były dotąd dostrzegane. Problemy te zostały poddane wnikliwej analizie, wnosząc znaczny wkład do nauki prawa cywilnego, a także w pewnym zakresie procesu cywilnego. Nie mniej ważne są propozycje *de lege ferenda*, poprzedzone w odpowiednich miejscach rozprawy trafną krytyką obecnego projektu kodeksu cywilnego.

2. Drugą monografią, która ukazała się po uzyskaniu stopnia doktora jest rozprawa zatytułowana *Naruszenie zobowiązania w świetle harmonizacji prawa zobowiązań. Studium prawnoporównawcze* (Warszawa 2009). Jest to rozszerzona i po części zmieniona wersja rozprawy doktorskiej pt. *Rosyjska koncepcja naruszenia zobowiązania w świetle harmonizacji prawa zobowiązań*. Jak sam tytuł wskazuje, rozprawa doktorska skoncentrowana była na prawie rosyjskim, które zostało przedstawione na tle harmonizacji prawa. Natomiast zasadniczym przedmiotem badań w monografii, która ukazała się drukiem jest harmonizacja prawa, natomiast prawo rosyjskie jest tylko jednym z wielu porządków prawnych objętych badaniami prawnoporównawczymi. Można ją w związku z tym zaliczyć w pewnej mierze do dorobku uzyskanego po doktoracie. Od pewnego czasu podejmowane są próby stworzenia jednolitej dla wszystkich systemów prawnych regulacji niektórych zagadnień prawnych (w tym wypadku naruszenia zobowiązania i jego skutków). Działanie to nosi nazwę harmonizacji prawa. Jest to bardzo skomplikowany proces, który zaczyna się od badania wspólnych źródeł, metod oraz koncepcji przyjętych w różnych systemach prawnych, aby na tej podstawie poszukać rozwiązania, które może być przyjęte jako „zharmonizowane”. Dlatego

nieślychanie istotne są badania prawno porównawcze, które w rozprawie tej są dociekliwe, oparte na budzącym podziw wykorzystaniu literatury dotyczącej różnorodnych systemów prawnych oraz projektów europejskich. Badając problematykę naruszenia zobowiązania w różnych systemach prawnych, Autorka doszła do wniosku, że w wielu przypadkach tradycyjnie pojmowane różnice tracą na znaczeniu w praktyce stosowania prawa. M.in. to spostrzeżenie dało powód do przedstawienia ogólnych refleksji na temat polityki prawa, relacji między prawem stanowionym, a prawem w działaniu, prawidłowego tworzenia prawa, tak aby była możliwość przewidzenia rozstrzygnięcia sądowego, co wiąże się z określeniem ram dla kompetencji sędziego. W związku z tym poddana została analizie zasada dobrej wiary w różnych porządkach prawnych, w tym w projektach prawa europejskiego. Zagadnienia bezpośrednio związane z tematem rozprawy koncentrują się na regułach odpowiedzialności za naruszenie zobowiązania (w tym tzw. jednolitej regule naruszenia zobowiązania) relacji między odszkodowaniem, a żądaniem wykonania zobowiązania, usprawiedliwionego i nieusprawiedliwionego naruszenia zobowiązania, istotnego naruszenia umowy (koncepcji wprowadzonej w konwencji wiedeńskiej, przyjętej w różnym zakresie w projektach prawa wspólnotowego). Ta ostatnia koncepcja nabiera coraz większego znaczenia, dlatego w rozprawie poświęcono jej wiele uwagi. Wartość tej monografii trudno przecenić. Jest to jedyne w Polsce tak gruntowne i wszechstronne opracowanie przedmiotu określonego tematem rozprawy. Odgrywa ona dużą rolę także w toczących się pracach nad projektem nowego kodeksu cywilnego. Przedstawiona wyżej monografia otrzymała indywidualną nagrodę II stopnia przyznaną przez Rektora UJ.

3. Doskonała znajomość problematyki naruszenia zobowiązania została przez dr Marlenę Pecynę spożytkowana w opracowaniu części projektu kodeksu cywilnego dotyczącego wykonania i skutków niewykonania zobowiązań. Opracowanie to zamieszczone zostało w pracy zbiorowej pt. *Wykonanie i skutki naruszenia zobowiązań. Projekt z uzasadnieniem pod kierunkiem Jerzego Pisulińskiego i Fryderyka Zolla pod redakcją Marleny Pecyny*, Kraków 2009. Marlena Pecyna będąc zarazem redaktorem projektu opracowała uzasadnienie do przepisów dotyczących odmowy przyjęcia świadczenia, uprawnienia do wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia, odstąpienia od umowy i obniżenia świadczenia, ograniczenia uprawnienia do odstąpienia od umowy, wyłączenie uprawnienia dłużnika do doprowadzenia świadczenia do stanu zgodnego z zobowiązaniem, odstąpienie od umowy

przed terminem, odstąpienie w części, oraz skutki odstąpienia od umowy (łącznie 92 strony). Zaletą tego opracowania są szeroko zakreślone studia prawnoporównawcze, ukazujące mozaikę różnych rozwiązań dotyczących poszczególnych kwestii prawnych. Rozwiązania te zostały poddane ocenie mającej na celu wybór lub stworzenie najlepszej koncepcji, która w rezultacie została zaprezentowana w postaci projektowanego przepisu. Towarzyszy temu uzasadnienie dla projektowanego rozwiązania oraz szczegółowy komentarz. W efekcie powstał projekt uwzględniający nowoczesne trendy, prezentowane zarówno w projektach europejskich, jak i przyjęte w niektórych ustawodawstwach. Niezależnie od tego w jakim stopniu i w jakim kształcie propozycje w nim zawarte zostaną ostatecznie przyjęte, ponieważ prace nad projektem trwają nadal, materiał opracowany przez dr Marlenę Pecynę ma samoistną wartość naukową, stanowiąc znaczny wkład w rozwój nauki prawa zobowiązań. Monografia uzyskała nagrodę zbiorową I stopnia przyznaną przez Rektora UJ. Trzeba dodać, że Habilitantka bierze nadal udział w pracach KKPC i jest współautorką uzasadnienia dla nowej wersji projektu, opublikowanego wraz z projektem w *Transformacjach Prawa Prywatnego* (nr 4/2010).

4. W związku z pracami w ramach zespołu problemowego Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego ds. struktury części szczególnej prawa zobowiązań Habilitantka opracowała wraz z prof. F. Zollem model współczesnej struktury części szczególnej prawa zobowiązań opublikowany w postaci artykułu pt. *Założenia projektu struktury części szczególnej zobowiązań. W poszukiwaniu nowego modelu* (*Transformacje Prawa Prywatnego* nr 1/2012). Dążąc do stworzenia nowego modelu, który odpowiadałby współczesnym tendencjom prawotwórczym oraz uwzględniającym zachodzące zmiany w prawie, poddano najpierw ocenie dotychczasowy model kodeksu cywilnego (z odniesieniem się także do kodeksu zobowiązań), a następnie przeprowadzono badania prawnoporównawcze, obejmujące ustawodawstwo kilku państw oraz projekty europejskie. Efektem tych prac jest stworzenie modelu w istotny sposób odbiegającego od przyjętego w kodeksie cywilnym. Projekt ten z pewnością będzie brany pod uwagę w dalszych pracach KKPC. Stworzenie takiego modelu, niezależnie od tego, czy znajdzie on pełną akceptację, jest na pewno krokiem milowym w przygotowaniu nowego kodeksu cywilnego.

5. Dr Marlena Pecyna cieszy się zasłużonym autorytetem, jeśli idzie o problematykę sprzedaży konsumenckiej, jest bowiem autorką pierwszego w Polsce komentarza do ustawy

z dnia 27 lipca 2002 r. (I wydanie 2004 r., II wydanie 2007 r.), często cytowanego w publikacjach dotyczących sprzedaży konsumenckiej. Kontynuując swoje zainteresowania w tej dziedzinie po uzyskaniu stopnia doktora opublikowała dwa artykuły. Jeden pt. *Wymiana towaru w razie niezgodności z umową w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (sprawa Qelle C-404/06)* jest obszernym komentarzem do tego orzeczenia na tle dyrektywy 99/44 o sprzedaży konsumenckiej. Także w tym opracowaniu Autorka w kilku kwestiach zajęła własne, dobrze argumentowane stanowisko. Drugim obszernym studium jest publikacja pt. *Sprzedaż konsumencka de lege ferenda* (Transformacje Prawa Prywatnego nr 2/2012). Artykuł ten zawiera m.in. krytyczną analizę obecnej regulacji tej problematyki w prawie polskim, odniesienie się do dyrektywy 2011/83 o prawach konsumenta, postulaty dotyczące zmiany regulacji sprzedaży konsumenckiej. Na tym tle został sporządzony autorski projekt regulacji umowy sprzedaży w kodeksie cywilnym. Jak wiadomo prace KKCP poszły w kierunku proponowanym przez dr Pecynę, zmierzając do likwidacji dwutorowości regulowania umowy sprzedaży.

6. Innym kierunkiem badawczym, kontynuowanym po uzyskaniu stopnia doktora, jest problematyka niedozwolonych klauzul. Poświęcone temu zostały dwa opracowania. Miłośniczka komparatystyki, przywiązująca bardzo dużą uwagę do tego, co dzieje się w prawie europejskim, nie tylko dla jego eksplikacji, ale także z punktu widzenia trwających prac nad projektem nowego kodeksu cywilnego, opublikowała bardzo ważny artykuł pt. *Nieuczciwe postanowienia umowne w projekcie dyrektywy o prawach konsumenta, Zasadach Acquis, DCRF. Różne środki do tego samego celu? Analiza dyrektywy i trzech projektów* posłużyła Autorce do zgłoszenia bardzo istotnych postulatów a także konkretnych propozycji zmierzających do stworzenia spójnego systemu regulacji. Dotyczą one szeregu kwestii szczegółowych, takich jak np. zakres regulacji o nieuczciwych postanowieniach umownych, objęcie kontrolą wszystkich postanowień umownych z konsumentami na podstawie tzw. testu nieuczciwości, objęcie kontrolą nienegocjowanych indywidualnie postanowień (wzorców umownych), definicji wzorca, ujednoczenia zasad kontroli postanowień z podaniem kryteriów oceny i wielu innych zagadnień. Także ta praca przybrała konkretny wymiar *de lege ferenda* w postaci projektu z uzasadnieniem sporządzonego we współautorstwie z F. Zollem, ogłoszonego w Transformacjach Prawa Prywatnego nr 4/2010. Do tej problematyki Habilitantka powróciła w artykule pt. *Regulacja niedozwolonych*

postanowień umownych opublikowanego w 2012 r. poddając w końcowej jego części analizie projekt przyjęty przez KKPC.

7. Troska o unowocześnienie polskiego prawa powiązana z wnikliwą, niekiedy krytyczną oceną obecnego stanu, przejawiała się także w dziedzinie prawa procesowego. W 2012 roku został opublikowany artykuł (*Postępowanie „dwóch prędkości” w nowelizacji Kodeksu postępowania cywilnego*) podejmujący problematykę - ogólnie rzecz biorąc - związaną z szybkością postępowania sądowego. Także ten artykuł jest znaczący, gdyż obecnie obowiązujące przepisy zostały z wielu punktów widzenia poddane krytycznej ocenie, jak zwykle u Autorki, dokonanej na szerszym tle (m.in. orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, procedury angielskiej) i kończące się postulatem podjęcia prac nad nowym kodeksem celem uniknięcia kolejnej nowelizacji, mogącej skutkować jeszcze większą niespójnością, która w obecnej regulacji została w artykule mistrzowsko wykazana. Zaangażowanie w pracach KKPC, troska o prawidłowe regulacje w projekcie kodeksu cywilnego i związana z tym jego krytyczna ocena, która pojawiała się jak wyżej wspomniano na kartach monografii dotyczącej *merger clause*, zaowocowała artykułem pt. *Dyspozytywny charakter przepisów o terminie przedawnienia* (Transformacje Prawa Prywatnego nr 4/2010). Artykuł ten poddaje trafnej krytyce projektowane przepisy, nie zostawiając na nich przysłowiowej „suchej nitki”.

II. Udział w krajowych i międzynarodowych projektach badawczych oraz krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych, współpraca międzynarodowa.

Marlena Pecyna po uzyskaniu stopnia naukowego doktora wykazywała się znaczną aktywnością naukową zarówno na gruncie krajowym jak i międzynarodowym. Brała w latach 2009-2011 udział w dwóch grantach Komisji Europejskiej oraz w trzech grantach krajowych. Licząc tylko od 2008 r. uczestniczyła w kilkunastu konferencjach międzynarodowych i krajowych (seminariach, zjazdach) przy czym na kilku wystąpiła z referatami lub prezentacjami wygłaszanymi także w językach obcych (szczegóły podane są w wykazie sporządzonym przez Habilitantkę). Trzeba podkreślić, że już przed uzyskaniem stopnia doktora wykazała się rzadko spotykaną wśród młodych naukowców aktywnością na polu międzynarodowym (oprócz organizacji i uczestnictwa w licznych konferencjach wykładała w roku 2004 na Hidayatullah National Law University przedmiot European

Contract Law – wykład ten został wysoko oceniony w liście gratulacyjnym władz uczelni skierowanym na moje ręce). Aktywność ta nie ograniczała się do samego tylko udziału w konferencjach. Bardzo mocno należy podkreślić jej zasługi w organizacji zarówno krajowych, jak i zagranicznych konferencji. Wykazała się przy tym – jak mi wiadomo - wybitnymi zdolnościami organizatorskimi. Nawiasem mówiąc te zdolności przejawiały się także w innym kierunku, a mianowicie w redagowaniu dzieła stanowiącego opracowanie zbiorowe, co nie jest zajęciem łatwym. Wspomnieć należy jeszcze, że w 2012 r. przebywała na stażu naukowym podoktorskim połączonym z American Law Program w Berkeley Law School University of California, zakończonym uzyskaniem dyplomu. Zaledwie naszkicowana tutaj aktywność Habilitantki na polu międzynarodowym znalazła uznanie za granicą w postaci uhonorowania Jej członkostwem w European Law Institute z siedzibą w Wiedniu oraz dyplomem International School of Young Scientists wydanym przez Instytut Prawodawstwa i Nauk Prawnoporównawczych przy Rządzie Federacji Rosyjskiej (2010 r.).

III. Działalność dydaktyczna i popularyzatorska, opieka naukowa nad studentami i doktorantami.

Nieszablonowe są osiągnięcia dr Marleny Pecyny na polu dydaktycznym. Jest współautorką w ilości 200 stron bardzo przydatnego dla zajęć dydaktycznych zbioru orzeczeń sądowych do zajęć z prawa cywilnego. Jako adiunkt prowadzi ćwiczenia ze wszystkich działów prawa cywilnego. Wykłada przedmiot Introduction to Polish Civil Law dla studentów programu Erasmus. Jest współkoordynatorką Studenckiej Poradni Prawnej. Pełniła funkcję trenera drużyny studentów WPiA UJ w pierwszym międzynarodowym Draft Common Frame of Reference Warsaw International Arbitration Moot at the Court of Arbitration AT the Polish of Chamber of Commerce z niezłym skutkiem, albowiem jej drużyna zajęła III miejsce. Pełni funkcję opiekuna naukowego studenckich konferencji naukowych i referatów studenckich. Jest promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim (tytuł pracy „Dochodzenie roszczeń ze skargi paulińskiej”, doktorant Grzegorz Tworzewski, promotor główny prof. dr hab. Jerzy Pisuliński).

Dr Marlena Pecyna jest autorką kilku artykułów popularnonaukowych, w tym dwu w języku angielskim. Na uwagę zasługuje także jej działalność translatorska, która obejmuje

kilka pozycji (z języka angielskiego na polski, z języka rosyjskiego na polski, z języka polskiego na rosyjski, z języka angielskiego na rosyjski – wykaz sporządzony przez Autorkę).

IV. Jak już wskazano przy omawianiu osiągnięć naukowych dr Marlena Pecyna jest członkinią zespołów problemowych Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego. Praca nad tworzeniem nowego prawa, odpowiadającego współczesnym potrzebom oraz uwzględniającego najnowsze tendencje harmonizacyjne, jest jej pasją, czego dowodzą jej publikacje oraz autorskie projekty nowych przepisów. Jest nadto członkinią Rady Programowej Kliniki Prawa Własności Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka oraz Rady Naukowej czasopisma Transformacje Prawa Prywatnego. W latach 2009 – 2012 recenzowała 6 artykułów zamieszczonych w tym czasopiśmie.

Konkluzja. Przedstawione wyżej osiągnięcia naukowe dr Marleny Pecyny stanowią znaczny wkład w rozwój prawa cywilnego. Dr Marlena Pecyna wykazała się też istotną aktywnością naukową. Na tej podstawie należy stwierdzić, że Habilitantka w pełni spełnia wymogi określone w art. 16 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

